

sonam patientem referuntur. vt, **לְהַרְגֵנִי** ad occidendum me, id est, vt me occidas. Exod. 2. Modò ad personā agentē. vt, **כָּרְאוּתוֹ אוֹתָם** cū vidisset ipse eos. 2. Samuelis 6. & alia multa. Preterea notandum, in infinitiuo cum affixis fieri quandam metathesin, siue motionū & transpositionem. Nimirū quod i secundæ syllabæ in **ת**: propter affixū mutatum, sub primā transponatur litera, & **ת** primæ syllabæ in seua etiam mutatum sub secundam.

מֵאֲסָהּ **מֵאֲסָנוּ**

Et cætera omnia seruata tali forma, pro **מֵאֲסָהּ, מֵאֲסָנוּ**.

Exemplum formæ alterius infinitiui.

Hæc infinitiui forma cū his tribus, duntaxat pronomi-
nibus, eo quo hîc vides **מֵאֲסָנוּ** **מֵאֲסָהּ** **מֵאֲסָנוּ**
modo, componitur: mutato videlicet i in **ת**:, & seua sub prima remanente.

Exemplum formæ infinitiui cum **ת** in vltima syllaba, quod admodum rarum est.

Quæ

מֵאֲסָהּ **מֵאֲסָנוּ**
vel vel

מֵאֲסָהּ **מֵאֲסָנוּ**
vel vel

מֵאֲסָהּ **מֵאֲסָנוּ**
vel vel

מֵאֲסָהּ **מֵאֲסָנוּ**
vel vel

מֵאֲסָהּ **מֵאֲסָנוּ**
vel vel

מֵאֲסָהּ **מֵאֲסָנוּ**
vel vel

Exemplum infinitiui cum affixis quando secunda litera radicalis est gutturalis.

Spernere **מֵאֲסָנוּ**.

מֵאֲסָהּ **מֵאֲסָנוּ**
vel vel

מֵאֲסָהּ **מֵאֲסָנוּ**
vel vel

monemus, cū inflexione pronomina verbis particularia composita benoni, tunc illud propriam significationem redolere. Ita vt **מֵאֲסָנוּ** (meus) **מֵאֲסָנוּ** tās me, melius significat visitator illius, visitans illum. **מֵאֲסָנוּ** tor illius fœminæ. **מֵאֲסָנוּ** sitans illam, & c.

מֵאֲסָנוּ **מֵאֲסָנוּ**
מֵאֲסָנוּ **מֵאֲסָנוּ**

Reliqua facillime tando **ת** literæ **פ** in seua tione qua **ל** in **מֵאֲסָנוּ**. In **מֵאֲסָנוּ**, fœm. cōuertit, vt illic sub **ר** in **מֵאֲסָנוּ** ubique sub **פ**.

Cum infinitiuis composita modò